

**Recurs introdus la 4 februarie 2016 de Actega Terra GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șaptea) din 23 noiembrie 2015 în cauza T-766/14, Actega Terra GmbH/Oficiul Uniunii
Europene pentru Proprietate Intelectuală**

(Cauza C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Actega Terra GmbH (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Heidelberger Druckmaschinen

Prin Ordonanța din 24 mai 2016, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a decis ca recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht München (Germania) la 29 februarie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Ianos Tranca**

(Cauza C-124/16)

(2016/C 260/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht München

Părțile din procedura principală

Ianos Tranca

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft München I

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale a unui stat membru potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa chiar și atunci când, în consecință, suspectul nu dispune de termenul integral pentru formularea unei opoziții la ordonanța penală, dar nu dispune nici de o adresă la care să i se poată notifica ordonanța penală într-un mod de natură să ateste notificarea în discuție, iar comunicarea numelui și adresei unui mandatar căruia i se poate transmite ordonanța penală cu confirmare de primire permite ca acesta din urmă să primească informații actualizate?

- 2) Articolul 2 alineatul (1) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 se opun unei dispoziții naționale potrivit căreia suspectul dintr-un proces penal care nu are reședința în respectivul stat membru trebuie să desemneze un mandatar pentru notificarea unei ordonanțe penale împotriva sa, iar pentru stabilirea termenului de opoziție este suficientă notificarea ordonanței către mandatar, atunci când, în cazul în care se stabilește că termenul nu a fost respectat, suspectul poate solicita repunerea în termen, iar apoi este suficient să motiveze că ordonanța penală i-a fost transmisă și că a introdus opoziție în termen, după transmiterea acesteia, așadar atunci când prin repunerea în termen poate pretinde ulterior aplicarea termenului integral de opoziție, chiar și atunci când legea prevede ca regulă faptul că, în cazul nerespectării termenului, ordonanța penală dobândește caracterul unei hotărâri cu autoritate de lucru judecat?

⁽¹⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht München I (Germania) la 4 aprilie 2016 –
Procedură penală împotriva lui Ionel Opria**

(Cauza C-188/16)

(2016/C 260/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Ionel Opria

Cealaltă parte: Staatsanwaltschaft München I

Întrebarea preliminară

Articolul 2, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și articolul 6 alineatele (1) și (3) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun dispozițiilor legislative ale unui stat membru conform cărora, în cadrul unei proceduri penale desfășurate împotriva unui suspect care nu are domiciliul sau reședința stabilă în acest stat membru, o ordonanță penală pronunțată împotriva acestuia poate fi notificată unui mandatar desemnat de el, cu consecința că ordonanța penală dobândește autoritate de lucru judecat odată cu expirarea termenului de opoziție (de două săptămâni) care curge de la notificarea ordonanței către mandatarului suspectului, chiar dacă reglementarea din statul membru respectiv prevede posibilitatea ca suspectul care a formulat la instanța competentă opoziție, în scris, în termen de două săptămâni de la luarea efectivă la cunoștință a ordonanței penale să fie repus din oficiu în termen cu urmarea că, de la pronunțarea hotărârii de repunere în termen, trebuie să se procedeze la fel ca în cazul în care opoziția ar fi fost formulată în termen?

⁽¹⁾ JO L 142, p. 1.